

ЯКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕДБАЧЕНА У РАЗІ ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ СКЛАДАННЯ ПОДАТКОВОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ З ПДВ?

Згідно з п. 36.1 ст. 36 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) податковим обов'язком визнається обов'язок платника податку обчислити, задекларувати та/або сплатити суму податку та збору в порядку і строки, визначені ПКУ, законами з питань митної справи.

Загальні вимоги щодо складання податкової звітності визначено ст. 48 ПКУ, якою, зокрема передбачено, що податкова декларація повинна містити обов'язкові реквізити, передбачені пп. 48.3 та 48.4 ст. 48 ПКУ а також бути підписана.

Відповідно до п. 48.7 ст. 48 ПКУ податкова звітність, складена з порушенням норм ст. 48 ПКУ, не вважається податковою декларацією, крім випадків, встановлених п. 46.4 ст. 46 ПКУ.

Відповідальність платників податків визначено главою 11 розд. II ПКУ.

За порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, застосовуються такі види юридичної відповідальності: фінансова, адміністративна та кримінальна.

Порядок заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.01.2016 № 21 (далі – Порядок № 21).

Платник податку самостійно обчислює суму податкового зобов'язання, яку зазначає в податковій звітності. Дані, наведені в податковій звітності, мають відповідати даним бухгалтерського та податкового обліку платника (п. 6 розд. III Порядку № 21).

Відповідно до п. 20 розд. III Порядку № 21 після подання декларації за звітний (податковий) період платник податку має право до закінчення граничного терміну подання декларації за такий самий період подати нову декларацію з виправленими показниками.

Водночас, відповідно до п. 50.1 ст. 50 ПКУ у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

При цьому, у разі виявлення факту заниження податкового зобов'язання платник податку повинен сплатити суму недоплати та штраф у розмірі 3 відс. від такої суми до подання уточнюючого розрахунку.

Пунктом 120.2 ст. 120 ПКУ визначено, що невиконання платником податків вимог, передбачених абзацами третім – п'ятим п. 50.1 ст. 50 ПКУ, щодо умов самостійного внесення змін до податкової звітності в частині самостійного нарахування та сплати штрафу, передбаченого цим пунктом, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі 5 відс. від суми самостійно нарахованого заниження податкового зобов'язання (недоплати) та/або іншого зобов'язання, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи.

При самостійному донарахуванні платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, передбачених ст. 50 ПКУ, суми податкових зобов'язань та/або іншого зобов'язання, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи, штрафи, передбачені главою 11 ПКУ, не застосовуються.

При цьому відповідно до п.п. 69.38 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ тимчасово, на період з 1 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, у разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених ст. 50 ПКУ, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання, такий платник звільняється від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених п. 50.1 ст. 50 ПКУ, та пені.

Згідно з п. 123.1 ст. 123 ПКУ вчинення платником податків діянь, що зумовили визначення контролюючим органом суми податкового зобов'язання та/або іншого зобов'язання, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або від'ємного значення суми ПДВ платника податків на підставах, визначених підпунктами 54.3.1, 54.3.2 (крім випадків зменшення суми податку на доходи фізичних осіб, задекларованої до повернення з бюджету у зв'язку із використанням права на податкову знижку), 54.3.6 п. 54.3 ст. 54 ПКУ, - тягне за собою накладення на платника податків штрафу в розмірі 10 відс. суми визначеного податкового зобов'язання та/або іншого зобов'язання, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи, завищеної суми бюджетного відшкодування.

Діяння, передбачені п. 123.1 ст. 123 ПКУ, вчинені умисно, - тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 25 відс. від суми визначеного податкового зобов'язання та/або іншого зобов'язання, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи, завищеної суми бюджетного відшкодування.

Діяння, передбачені п. 123.2 ст. 123 ПКУ, вчинені повторно протягом 1095 календарних днів, - тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 50 відс. суми визначеного податкового зобов'язання та/або іншого зобов'язання, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи, завищеної суми бюджетного відшкодування.

Притягнення до фінансової відповідальності платників податків за порушення законів з питань оподаткування, іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, не звільняє їх посадових осіб за наявності відповідних підстав від притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності.

